O tom, že Carmen pořádá každý týden Trampské zpívání, se mezi pražskými trampy všeobecně ví. I já to dlouho věděl, ale když jsem si na zvadle přečetl, že mezi pozvanými kapelami jsou Jarabáci, neváhal jsem ani vteřinu. Představa akustických Jarabáků ve mně vzbuzovala jisté očekávání i trochu škodolibosti, jak se s tímto faktem sami muzikanti vypořádají, ale hlavně, jak se do tak malé místnosti vůbec poskládají.

Nejprve bych se pozastavil nad charakterem večerů Trampského zpívání. Zpívání se na zimu stěhuje ze Střeleckého ostrova do nenápadného nuselského domu. Hrají zde převážně mladé kapely a hrají zde akusticky (bez drátů). Před vstupem do sálu (vlastně malé místnosti) je třeba se přezouti. Usadit se je možné všude, jen židle zde poněkud chybí. Po zhasnutí světel jsou kapely osvětleny pouze svitem svíček. Sóloví hráči si mohou vymoci zvláštní svíčku. Čím lepší sólový muzikant a těžší sóla, tím více svíček může požadovat. Antonín z Jarabáků požadoval tři. Vstupné, vybírané do klobouku, je více než lidové, tzn. 15,- Kč na splacení pronájmu místnosti. Vyvrcholením večera bývá tombola, do které přispívají někdy i samotné kapely.

Jarabáci v odlehčeném večeru hráli - jak je u nich zvykem - s radostí z hraní. Došlo i na Kalamajku, se kterou vloni Jarabáci získali autorskou Portu v Ústí nad Labem, a které se podle vlastních slov přesytili a pomalu ji už odmítají hrát. Nutnost akustického hraní Jarabáky příliš nerozhodila, bubeník ke konci večera hrál na všechno kolem sebe včetně hlav svých spoluhráčů, jen Jakubova trubka při hraní na půl plynu chvílemi odmítala poslušnost.

K horším okamžikům večera bezesporu patřilo to, že někomu během večera zazvonil mobilní telefon. Ten někdo jsem byl bohužel já, čímž se omlouvám všem trampům za znesvěcení večera. Když se pak na konci večera tato prekérní situace opakovala (a to už jsem nebyl já), napadlo mě, že vývoj jde nekompromisně dopředu.

Slyšet některé kapely netypicky (unplugged) může být zajímavým zážitkem, písničky vyznějí úplně jinak a překvapeni bývají mnohdy i samotní muzikanti. Stává se pak, že některé elektrifikované kapely zatouží tento zajímavý zážitek zopakovat. Tak co, Jarabáci? Nechtěli byste zahrát zase někdy někde akusticky?